

Laki ja evankeliumi Room. 1:16-18; 3:19-26

1:16. Minä en häpeä **evankeliumia**, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

17. Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas on elävä uskosta."

18. **Jumalan viha** ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa.

3:19. Mutta me tiedämme, että kaiken, minä **laki sanoo**, se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi **syyliseksi Jumalan edessä**.

20. Eihän yksikään ihminen tule hänen edessään vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja, sillä **lain kautta** tulee **synnintunto**.

21. Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia.

22. Tämä Jumalan **vanhurskaus** tulee **uskosta Jeesukseen** Kristukseen kaikille, jotka uskovat. Ei tässä ole mitään erottelua,

23. sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat Jumalan kirkkautta vailla

24. mutta saavat **lahjaksi** vanhurskauden hänen armostaan sen **lunastuksen kautta**, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

25. Hänet Jumala on asettanut armoistumiseksi uskon kautta hänen vereensä osoittaakseen vanhurskautensa, koska oli jumalallisessa kärsivällisyydessään jättänyt rangailematta ennen tehdyt synnit.

26. Tämän Jumala teki osoittaakseen vanhurskautensa nykyajassa: hän on itse vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.

Raamatun ymmärtämisen avain

Raamatun punainen lanka on Jeesus Kristus. Hän on Vanhassa testamentissa enustettu ja Uudessa tullut Vapauttajakuningas eli Messias. Raamatun ymmärtämisen keskeinen avain on sen jakautuminen lakiin ja evankeliumiin. Molemmat ovat uskovalle välttämättömät, mutta niiden erottaminen toisistaan on äärimmäisen tärkeää vaikkakin ajoittain uskonvaelluksessa hyvinkin vaikeaa. Eräässä mielessä voidaan tiivistää sanomalla: "Laki on Kristus ja evankeliumi on Kristus." Molemmat kohtaamme samassa Persoonassa kaikessa täyteydessään.

Joskus kuulee väitettävän, että Vanha testamentti on lakia ja Uusi testamentti on evankeliumia. Mutta se on väärinkäsitys. Sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa molemmissa on sekä lakia että evankeliumia.

Sana laki Raamatussa

Mitä sitten sana laki Raamatussa tarkoittaa? Ennen kuin menemme siihen, on tärkeä tiedostaa, että samaa sanaa "laki" käytetään Raamatussakin eri merkityksissä riippuen tekstiyhteydestä. Kuullessamme sanan laki ajattelempa yleensä kymmentä käskyä eli Mooseksen antamaa lakia, jonka Jumala antoi vapauttamalleen kansalle noudatettavaksi luvaten sen täyttäjälle siunauksen ja sen rikkojalle rangaistuksen. Sanaa "lakia" käytetään Uudessa testamentissa myös viittaamaan Mooseksen viiteen kirjaan. Yhdistelmä laki ja profeetat puolestaan tarkoittaa koko Vanhaa testamenttia. Kolmas sanan laki merkitys vastaa suunnilleen suomen sanaa periaate tai lainalaisuus. Jakeessa 21 "*Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia*" sana esiintyy siis toisessa ja ensimmäisessä merkityksessä. Mutta esimerkiksi Room. 8: 2 "*sillä elämän Hengen laki Kristuksessa*

Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista” sana on alussa periaatteen tai lainalaisuuden merkityksessä ja lopussa viittaa Mooseksen lakiin.

Laki ilmaisee rakkauden sisällön.

Nyt keskitymme lakiin sen ensimmäisessä merkityksessä eli Mooseksen kautta Jumalan antamiin kymmeneen käskyyn. Jeesus tiivistää lain lauseeksi: ”Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” Eli Mooseksen kautta saatu laki on Jumalan rakkaustahdon ilmaisu. Jos ja kun ihminen rakastaa Jumalaa ja ihmisiä, se merkitsee automaattisesti sitä, että hän täyttää myös kymmenen käskyn lain ei vain kirjainta myöten vaan lain henkeä myöten niin kuin Jeesus sen kuvaa vuori-saarnassa. Kysymys ei ole vain teoista vaan myös mielenlaadusta ja asenteista. Sellainen moderni ajattelu, että ”rakkauden” nimissä voitaisiin esimerkiksi rikkoa kuudetta käskyä vastaan, ymmärtää rakkauden täysin väärin, nimittäen ihmisen omien himojen täyttämistä rakkaudeksi.

Lain vaatimus

Jumalan lain täyttävä ihminen elää täsmälleen samalla tavalla kuin Jeesus Kristus, sillä Jeesus syntymästään kuolemaansa asti noudatti 100%:sti lakia, jonka Hän oli itse Moosekselle antanut noudatettavaksi. Laki edellyttää siis täydellistä rakkautta, jollaista Jeesus osoitti. Uuden testamentin käyttämä ilmaus synnistä (*hamartia*) tarkoittaa ohi ampumista. Se lähtee liikkeelle kuvasta, jossa metsästäjä ampuu nuolen kohti lentävää lintua. Joko nuoli osuu tai ei osu. Mitään 90% osumaa ei ole. Vain joko tai. Jaakob ilmaisee asian kirjeessään näin: *Sillä se, joka pitää koko lain mutta rikkoo yhdessä kohdassa, on syyllinen kaikissa kohdin. Hän, joka sanoi: ”Älä tee huorin”, sanoi myös: ”Älä tapa.” Jos et teekään huorin mutta tapat, olet lainrikkoja.* (2:10-11) Synti on siis lain rikkomista. Mutta se taas on aina nousua itse lain antajaa eli Jumalaa vastaan. Syvimmiltään synti onkin epäuskoa eli asettumista Jumalan yläpuolelle ylpeyden vallassa. Kun lapsi on rikkonut jossain asiassa, vanhemmilla on taipumus sanoa: ”Mikset uskonut minua?” eikä ”Miksi toimit niin ja niin?” siksi, että rikkomuksessa on aina kysymys myös luottamussuhteesta toiseen.

Lain vaatimus sydämissämme

Itse asiassa laki annettiin ihmiselle jo luomisessa. Ensimmäinen ihminen Adam ja Eeva elivät sen mukaan Jumalan välittömässä yhteydessä siihen asti, kunnes he lankesivat syntiin Sielunvihollisen viekoittelemisena. Laki on yhä ihmisten omiintuntoihin piirretty senkin jälkeen, vaikka ihminen ei enää synnin orjana kykenekään sitä noudattamaan:

Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia olekaan, ovat itse itselleen laki. Näin he osoittavat, että lain vaatimukset on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omatuntonsakin todistaa ja heidän ajatuksensa yhdessä syyttävät tai myös puolustavat heitä sinä päivänä, jona Jumala minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta. (Room. 2:14-16)

Yritys selvittää omin voimin

Jokainen ihminen uskonnosta ja kulttuurista riippumatta painiskelee kolmen kysymyksen kanssa: ”Miten voisin päästä vapaaksi syyllisyydestä menneisyyteni asioissa?” ”Mikä on elämäni tarkoitus?” ja ”Mitä minulle tapahtuu kun kuolen?” Kaikkien näiden kysymysten taustalla on ihmisen tietoisuus, että hän ei ole syntymänsä perusteella saanut luonnollista lakia täyttänyt, niin kuin hänen omatuntonsa vaatii.

Siksi ihmiset ovat aina etsineen keinoja päästä vapaaksi syyllisyydestä, tapaa muuttua paremmiksi ja yrittäneet löytää keinoa kuoleman jälkeen edessä olevan tuomion välttämiseksi. Kaikkea tätä on yritetty ja yritetään moninaisissa uskonnoissa ja myös ateismissa. Jokaisen ihmisen omantunnon todistus on, sikäli kuin sitä ei ole onnistuttu jo täysin paaduttaa, sama: Ihmisellä ei ole vastausta omassa varassaan.

Laki ja pelastus

Jumalan laki lupaa elämän aina iankaikkiseen elämään asti sille, joka sen pitää. Ongelma on vain siinä, että se on syntymästä kuolinhetkeen asti noudatettava täydellisesti ilman ainoakaan rikkomusta. Laissa itsessään ei ole mitään vikaa. Se on täydellinen ja hyvä. Ongelma on se, että syntinen ihminen ei kykene sitä noudattamaan:

Onko laki syntiä? Ei tietenkään! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta. En olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse." Kun siis synti sai lain käskystä aiheen, se herätti minussa kaikenlaisia himoja, sillä ilman lakia synti on kuollut. Minä elin ennen ilman lakia, mutta kun lain käsky tuli, synti virkosi eloon ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käsky, joka oli tarkoitettu minulle elämäksi, olikin kuolemaksi. Kun synti sai lain käskystä aiheen, se käskyn avulla petti ja tappoi minut. Laki on kuitenkin pyhä ja lain käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä. Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Ei tietenkään! Mutta että synti paljastuisi synniksi, se on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman. Näin synti tuli lain käskyn kautta ylen määrin synnilliseksi. (Room. 7:7-13)

Laki ei ole siis sellainen säädöskokoelma, kuin esimerkiksi islamin laki, jota kunnollinen muslimi kykenee kohtuullisen hyvin noudattamaan. Islamissa elävän Jumalan lain vaatimustaso on vedetty niin alas, että sen noudattaminen onnistuu monilta. Kuvaava esimerkki kuudennen käskyn alueelta on se, että islamissa saa tehdä "yhden yön avioliiton" eli aviorikoksen, mutta synti on se, jos sen jälkeen ei ota kylpyä. Kristityilläkin on aina vaara tinkiä lain vaatimuksista korvaamalla ne tiettyjen uskonnollisten toimintojen suorittamisella.

Laki ei ole pelastustie, koska kukaan ei kykene sitä täyttämään. Laki asettaa silmiemme eteen täydellisen ihmisen Kristuksen ja vaatii: Ole täydellinen kuin Jeesus! Rakasta niin kuin Hän, osoita samanlaista hyvyttä kuin Hän! Et voi päästä yhteyteen rakkauden ja hyvyyden lähteen Jumalan kanssa, ellet rakasta ja ole hyvä. Rakkaus ja hyvyys ovat kipeitä ja pelottavia asioita rakkaudettomalle ja pahalle.

Laki vaatii: Käy Jumalasi eteen. Jos käyt, tuhoudut Hänen pyhyytensä tullessa:

Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen viittansa liepeet täyttivät temppelin. Hänen yläpuolellaan seisoivat serafit, joilla oli kullakin kuusi siipeä. Kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja kahdella he lensivät. He huusivat toinen toiselleen: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; koko maa on täynnä hänen kunniaansa." Ovenpielet vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone tuli täyteen savua. Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä olen tuhon oma, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, ja minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin." (Jes. 6:1-5)

Lain sisältö

Laki sisältää vaatimuksen: "Rakasta niin kuin Jeesus rakasti!" Se sisältää myös lupauksen: "Jos elät lain mukaan, saat elää." Mutta laki uhkaa myös kaikkia, jotka eivät sitä täytä: "Ellet rakasta, tulee tuomio ja sinä hukut ikuiseen eroon Jumalasta."

Sama lupauksen ja rangaistuksen uhkaus sisältyy myös yhteiskunnalliseen lakiin. Lain noudattajalle yhteiskunta lupaa turvallisuutta ja suojelua. Sen rikkojille tulee taas rangaistus. Rangaistus on ainoa tapa, jolla rikos tai rikkomus voidaan sovittaa ja poistaa. Yhteiskunnallisen lain taustalla on ihmiseen istutettu luonnollinen laki, josta käsin hän muovaa moraalinsa ja sen varaan rakentuu sitten lainsäädäntö. Luonnollisen lain sisältö on sama kuin Mooseksen lain toisen taulun, sillä syntiinlankeemuksen seurauksena käsitys Jumalasta on pimentynyt. Idän kulttuureissa korostetaan vanhempien kunnioittamista ja elämää kunnioitetaan. Varastamista, valehtelua, himoitsemista ja aviorikosta ihmiset pitävät pahana ja vääränä ainakin silloin, kun he itse joutuvat niiden uhreiksi. Niin he osoittavat, että laki on heidän omiintuntoihinsa piirretty. Kuitenkaan kun elävää Jumalaa ei tunneta, asiat vääristyvät.

Monissa uskomusjärjestelmissä ajatellaan, että mennyt paha voidaan korvata tekeillä vastaava määrä hyviä tekoja. Niin suosittua kuin sellainen ajattelu onkin, se on kestämatöntä Jumalan lain edessä. Rikkomusta ei poista hyvän tekeminen. Hyvän tekeminen on tietenkin lain vaatimus, mutta vain rangaistus voi poistaa rikkomuksen. Hyvän tekeminen on lain vaatima nollaraja eli normaalitila. Kaikki mikä jää sen alle, on pelkkää miinusta. Periaate on sama kuin toteamuksessa: "Tupakointi on pahe, mutta tupakoimattomuus ei ole hyve, se on normaalitila."

Lain tehtävä

Lailla on kolme tehtävää, joista ensimmäinen on paljastaa ihmiselle totuus hänestä itsestään. Se osoittaa, että Jumalan tahto ja vaatimus on se, että rakastamme niin kuin Kristus rakasti. Laki tunkeutuu sydämiimme kuin röntgen säde ja osoittaa, että olemme lain rikkojia ja täysin kykenemättömiä muuttamaan itsemme tai pelastamaan itsemme Jumalan pyhyiden edessä. Verratessaan meitä Kristuksen rakkauksen täydellisyyteen se osoittaa meidät syntisiksi. Laki vie viime kädessä meidät katsoomaan ristillä kärsivää Kristusta. Siinä näemme sen oikeudenmukaisen rangaistuksen meidän synneistämme, minkä laki vaatii. Laki osoittaa meidät synteihimme kuolleiksi, täysin kyvyttömiksi elämään Jumalan tahdon mukaan. Laki synnyttää synnin tunnon. Sen se saa aikaan jo omantunnon tuomiona, mutta Mooseksen laki vie meidät syvemmälle tajuamaan mahdottoman tilamme ja Kristuksen katselu tekee meistä täysin epätoivoisia itsemme suhteen. Tajuamme, ettei meillä ole mitään keinoa välttää Jumalan tuomiota. Jumalan pyhyys kirkastuu meille kauhistuttavana todellisuutena.

Synnin tunnossa ei ole kysymys vain tietynlaisista kauheista syyllisyyden tunteista, joita sitten psykiatria ehkä voisi jotenkin lieventää. Synnin tunto ei ole mitään muuta kuin tosiasioiden kohtaamista Jumalan pyhyiden valossa. Se on kuin lääkärin julistus syöpäpotilaalle: "Olet sairastunut syöpään, joka on jo laajalle levinnyt. Ilman hoitoa olet kuoleman oma!" Laki ei ole julma, kun se paljastaa totuuden ihmiselle, joka on kaikin voimin yrittänyt paeta sitä. Lain tehtävä on riisua ihminen kaikista puolustusmekanismeista Jumalan edessä, jotta evankeliumi voisi lopulta päästä tekemään Jumalan haluaman varsinaisen tehtävän eli ihmisen pelastamisen. Laki ei pelasta

ketään. Laki vie epätoivoon omiin mahdollisuuksiin nähden. Evankeliumi avaa silmiemme eteen Jumalan mahdollisuudet, kun me olemme täysin umpikujassa.

Ihmisluonto on niin valheen ja itseriittoisuuden läpitunkema, että viimeiseen asti ihminen yrittää selviytyä itse ja pyrkii torjumaan totuuden kohtaamisen. Tänä aikana omantunnon syyllistävää toimintaa pyritään tukahduttamaan. Syyllistämistä pidetään erityisen pahana. Se kertoo lähinnä siitä, että mitkään psykologiset terapiat eivät tehoa ihmisen todelliseen syyllisyyteen Jumalan edessä. Siksi kulttuurimme myös vierastaa Raamatun mukaista lain julistusta. Se koetaan julmana ihmisten piinaamisena, kun heillä on muutenkin riittävästi ahdistusta. Mutta ilman lain terävää julistusta ihmiset eivät pääse totuuden tuntuun.

Varottavaa

Lain tehtävä on murskata harhakuvitelma siitä, että jotenkin kuitenkin sopivan avun saatuaani kykenen noudattamaan sitä, kunhan vain oikein kokosydämisesti sitä yritän. Moni lohduttautuu sillä, että jos ei aivan kaikkea laista kykenekään noudattamaan, niin Jumala sitten antaa lopun anteeksi. Hengellisesti kuollut ihminen ei kykene tekemään mitään, mikä tyydyttäisi Jumalaa.

Lain tehtävä ei ole saada ihmistä tuijottamaan omaa hengellistä tilaansa vaan katsomaan, millainen ja kuka on Jumala ja Kristus. Moni sortuu etsimään itsestään intoa, iloa, rakkautta jne. Mutta mitään sellaista ei omasta luonnollisesta minästäamme ei puristamalla saa esiin. Ei ole mitään niin raskasta, kuin koittaa saada aikaan sydämessään sitä, minkä vain Jeesus voi tehdä.

Lain toinen ja kolmas käyttö

Koska Jumalan laki on omassatunnossa ilmaistun luonnollisen lain taustalla, niin yhteiskunnallinen lainsäädäntö on kristinuskon vaikutuksen alaisissa maissa vaikuttanut myös lainsäädännön sisältöä muovaamaan. Lainsäätäjillä on ollut taju siitä, että yhteiskunnan lakien yläpuolella on ikuinen ja muuttumaton Jumala tahto. Tänä päivänä kun on käännetty selkänsä kristinuskolle, lainsäädäntö etäännyy yhä kauemmaksi Jumalan laista ja kansakunta vaipuu yhä syvemmin valheen valtaan. Siksi uskovat joutuvat monessa asiassa kieltäytymään noudattamasta maan lakia, koska se on ristiriidassa Jumalan lain kanssa.

Lain kolmanneksi käytöksi kutsutaan sitä, että evankeliumin vastaanottanut, uskon tullut ja Pyhän Hengen saanut pelastunut ihminen haluaa toteuttaa Jumalan rakkautta ja tahtoa, jonka laki ilmaisee. Hän tekee sen Pyhän Hengen vaikuttamana eikä omassa voimassaan. Ulkoa päin vaatimuksia esittänyt laki siirtyy Pyhän Hengen vaikutuksesta ihmisen sydämeen ja synnyttää ihmisessä halun noudattaa Jumalan tahtoa. Koska pelastuneessakin ihmisessä asuu edelleen synti, laki paljastaa myös sitä ja Pyhä Henki kuolettaa synnillisiä tekoja evankeliumin voimalla.

Mitä on evankeliumi?

Ihmisellä ei siis ole mitään mahdollisuutta muuttua tai päästä eroon menneisyydestään omassa varassaan. Mutta kokonaan meidän ulkopuoleltamme tulee toinen, Jeesus Kristus niminen Henkilö. Hän ottaa ja vapauttaa meidät menneisyyden syyllisyydestä. Hän tulee ja antaa sydämellemme kokonaan uuden elämän. Hän on niin väkevä, että vaikka meidän ruumiimme kuolee, Hän herättää meidät kuolleista, murtaa kuoleman vallan.

Paavali kirjoittaa Korinttolaiskirjeessä:

Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte. Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sellaisena kuin minä sen teille julistin. Muuten olette aivan turhaan uskoneet. Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä myös itse olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan, hänet haudattiin ja hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan, ja hän näyttäytyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. Sen jälkeen hän näyttäytyi samalla kertaa yli viidelle sadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa mutta jotkut ovat jo nukkuneet pois. (1. Kor. 15:1-6)

Evankeliumi eli ilosanoma on, että Jeesus Kristus on tehnyt kaiken valmiiksi meidän pelastamisksemme. Hän eli täydellisen ja synnittömän elämän noudattaen kaikessa Jumalan lakia. Hän teki sen meidän sijastamme ja meidän hyväksemme, koska meistä ei siihen ollut.

Hän otti kantaakseen meidän syntiemme rangaistuksen meidän sijastamme Golgatan ristillä, kun Isä hylkäsi oman Poikansa helvetin tulen rangaistukseen. Hän kärsi viimeistä pisaraa myöden sen rangaistuksen, joka meille olisi kuulunut. Kun Hän huusi ristillä: "Se on täytetty!" meidän rangaistuksemme oli täydellisesti sovitettu, me olimme vapaat. Samalla Hän saavutti riemuvoiton Saatanasta, meidän vihollisestamme, joka pyrkii meitä yhä syyttämään, vaikka syyllisyys on jo otettu pois.

Kolmantena päivänä Hän nousi kuolleista ja kukisti kuoleman vallan meidän hyväksemme, jotta mekin saisimme kuolemattoman ylösnousemusruumiin. Hän pyhä ja rakastava Persoonaa tulee meidän luoksemme, ilmoittaa evankeliumin sanassa millainen Hän on ja jakaa kanssamme ilonsa ja rakkautensa. Hän tulee luoksemme johdattamaan meidät kaikkeen totuuteen vuodattamalla meille lahjaksi oman Pyhän Henkensä, oman elämänsä.

Evankeliumi on sitä, että Jeesus Kristus tekee nyt kaiken sen, mitä tarvitaan uskon syntymiseksi, vanhurskauttamisksemme ja synnyttääkseen meidät uudesti elävään yhteyteen Jumalan kanssa. Hän tekee kaiken, jotta voisimme kasvaa Hänen tuntemisessaan ja vaeltaaksemme pyhää elämää. Usko on luottamussuhdetta tähän Henkilöön, kun Hän puhuttelee meitä evankeliumin sanalla. Vanhurskauttamisen merkitsee sitä, että Hänen täydellinen elämänsä luetaan meidän hyväksemme ikään kuin me itse olisimme sen eläneet ja meidän syntisyytemme Hänen pahakseen ikään kuin Hän itse olisi kaikki syntimme tehnyt ja saanut niistä jo täyden rangaistuksen. Uudestisyntyminen tarkoittaa sitä, että saamme Pyhän Hengen asumaan sydämiimme, kun avaamme sydämemme ottamaan vastaan evankeliumin sanan.

Evankeliumiin kuuluu myös se, että Jeesus tulee toisen kerran maan päälle ja herättää kaikki kuolleet ja antaa ylösnousemusruumiinsa ja taivaan kirkkauden omilleen.

Evankeliumi on sitä, että Jeesus Kristus on itse työssä ihmisten hyväksi. Hänen työnsä pääsee toteutumaan niissä ihmisissä, jotka uskovat eli tunnustavat Hänet Herrakseen ja tarvitsevat Häntä Vapahtajakseen ja avaavat sydämensä Hänelle.

Evankeliumi on armon sanoma, jonka puhuu ihmisen sydämelle itse Jeesus Kristus. Hän kutsuu ja taivuttaa ihmisen avaamaan sydämensä ilosanomalle syntien anteeksi antamisesta ja uudesta elämästä Hänen yhteydessään. Evankeliumin hyvän uutisen tähden lain saarnan musertama sydän uskaltaa kohdata koko totuuden omasta syntisyydestään, uskaltaa tunnustaa syntinsä ja anoa armoa. Silloin evankeliumi avaa hänelle taivaan portit, synnit annetaan anteeksi, sydämen täyttää rauha ja ilo pelastuksesta.

Evankeliumi itsessään on vain neljä lausetta: *Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan, hänet haudattiin ja hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan, ja hän näyttäytyi ... viidellesadalle veljelle.* Mutta noiden lauseiden sisällä, niillä ratsastaen itse Herra Jeesus astuu syntiseen sydämeen ja pelastaa hänet:

"Evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo..."
(Room. 1:16)

Lain ja evankeliumin välinen jännite

Laki vaatii täydellistä elämää, jotta Jumala voisi hyväksyä ihmisen. Evankeliumi lahjoittaa sen Jeesuksen Kristuksen työn tähden meille.

Me tarvitsemme jatkuvasti molempia: Laki osoittaa meille toistuvasti mahdottomuutemme omassa itsessämme ja ajaa meidät aina uudestaan riippuvuuteen Jeesuksesta. Jeesus meissä ja meidän puolestamme on ainoa elämän lähde.

On tärkeää muistaa, että vaikka tarvitsemme jatkuvasti lakia nähdäksemme päivittäisessä elämässä syntimme ja totuuden Jumalan rakkauden sisällöstä, lailla ei milloinkaan ole voimaa vaikuttaa sitä elämää, jota se vaatii. Vain evankeliumissa on se voima.

Ennen uskon tuloa, moni lain saarnan kuullut yrittää elää se mukaan joutuakseen kerta toisensa jälkeen näkemään oman mahdottomuutensa. Mutta uskon tulleella, pelastuksen lahjan evankeliumin sanassa osakseen saaneella on kiusaus lähteä vaeltamaan uskon tietä omin voimin lakia noudattamaan ja arvioimaan omaa pelastustaan sen mukaan, kuinka hyvin hän Jumalan lakia kykenee noudattamaan. Silloin on suuri vaara joutua lainalaiseen kristillisyyteen, josta puuttuu voima ja ilo Herrassa. Siksi on äärimmäisen tärkeää nähdä, että vain evankeliumissa on voima myös uskovan vaellukseen. Laki on tarpeen, mutta vain evankeliumi pelastaa ja vie matkaa eteenpäin. Sillä evankeliumi suuntaa katseemme aina Jumalan armoon ja Kristuksen kasvoihin. Lainalainen kristillisuus on ihmiskeskeistä, evankeliumin varassa vaeltaminen on Kristus-keskeistä elämää Hänen armonsa varassa mutta samalla kuuliaisena Hänen äänelleen.

Pelastusvarmuus ja evankeliumi

Koska Jeesus lahjoittaa kokonaisen, täydellisen ja lopullisen pelastuksen meille evankeliumin kautta, kaikki se, mitä kristillisellä harrastuksella ja palvelulla saamme aikaan, on pelastuksemme kannalta täysi nolla. Vaelluksellamme emme voi lisätä mitään evankeliumissa lahjoitettuun armoon. Siksi siinä on kysymys kiitoksen antamisesta Herralle Hänen teoistaan. Vaelluksemme on kokonaan Jumalan armon kii-

tokseksi ja kunniaksi, emme ansaitse sillä mitään pelastuksemme kannalta. Pelastuksemme varmuus lepää kokonaan Jeesuksen täytetyssä työssä Golgatalla.

Mutta koska evankeliumi on Jumalan voima, myös Herran hyväksi elämiseksemme tarvitsemme jatkuvaa paluuta itse evankeliumiin.

Sielunvihollinen pyrkii riistämään pelastusvarmuuden käyttäen taitavasti lain sanaa ja kääntämällä katseen pois Herrasta oman sydämen tilaan. Kun joudumme noihin kiusauksiin, uskovan on opittava saarnaamaan evankeliumia omalle sielulleen niin kuin Daavid teki psalmissa 103:

Ylistä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, hänen pyhää nimeään.

Ylistä Herraa, minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää hän on tehnyt.

Hän antaa kaikki syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi.

Hän lunastaa sinun elämäsi turmiosta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella.

Hän tyydyttää sinun kaipauksesi hyvyydellään; sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotka. ...

Sillä niin korkealla kuin taivas on maan yllä, niin voimallinen on hänen armonsä niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.

Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.

Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin Herrakin armahtaa niitä, jotka häntä pelkäävät.

Sillä hän tietää, millaista tekoa me olemme; hän muistaa, että olemme tomua.

Vanhurskauttaminen ja evankeliumi

Hänet (Kristuksen) Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä osoittaakseen vanhurskautensa, koska oli jumalallisessa kärsivällisyydessään jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit. Tämän Jumala teki osoittaakseen vanhurskautensa nykyajassa: hän on itse vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.

Paavali käyttämä ilmaisu *hilasterion* tarkoittaa ilmestysmajassa sijainnutta liitonarkin kantta, joka oli yhtenäistä kultaa ja sen molemmissa reunoissa oli enkeliä kuvaava patsas. Niiden siivet taipuivat kannen keskiosan suuntaan. Juuri tämän kannen päälle ylimmäinen pappi vuodatti verta kerran vuodessa sovittaakseen kansan synnit. Kannen alla ja siksi peitossa arkun sisällä sijaitsi kaksi lain taulua, mannaruukku ja Aaronin kukkiva sauva. Kun Jumala puhui Moosekselle, se tapahtui niin, että ääni tuli armoistuimelta ikään kuin Herra olisi istunut sillä.

Nyt Paavali osoittaa, että Jeesus Kristus on tuo liitonarkun kansi-istuin, jolta Jumala puhuu meille hyvän sanoman eli evankeliumin: "Koska Poikani veri sovitti kaikki syntisi ja lunasti sinut vapaaksi, saat ottaa Jumalan vanhurskauden eli kaiken sen puhtauden, pyhyiden ja kirkkauden, joka Jeesuksessa on, vapaana lahjana omaksesi." Koska armoistuin peittää lain näkymästä Jumalalle, mitkään lain vaatimukset eivät enää voi syyttää vanhurskautettua. Jeesus täytti koko lain täydellisesti ja lahjoitti oman elämänsä täyteen evankeliumin sanassa meille. Lain vaatima pyhä elämä lahjoitetaan meille ja lain vaatima rangaistus synnistä siirrettiin Jeesuksen kannettavaksi. Hänen verensä peittää nyt lain ja samalla myös kaiken meidän syntimme ja häpeämme. Laki on vanhurskas ja pyhä, mutta Jeesus täytti sen kokonaan meidän hyväksemme. Pelastusvarmuutemme lepää siis kokonaan Jumalan Kristuksen työssä valmistaman vanhurskauden varassa.

Uskovan pyhitys eli kristillinen vaellus syntiä vastaan taistellen ja Pyhän Hengen rakkauden hedelmää kantaen ei lisää mitään vanhurskautuksessa saamaamme pelastuksen lahjaan eikä siitä myöskään mitään vähennä. Pyhitys ei ole pelastusta varten, eikä edes pelastuksessa pysymistä varten. Pelastuksessa pysymme palamalla evankeliumin sanan kautta toistuvasti vanhurskautukseemme. Pyhitys on Jumalan armon kirkastamista varten ja toisten ihmisten johtamiseksi Herran yhteyteen ylistämään Hänen armoaan.

Evankeliumin sana kääntää aina katseemme Jeesukseen Kristukseen, joka ristiinnaulittiin meidän hyväksemme ja joka nousi kuolleista meitä varten. Sitä mukaan kuin katselemme Häntä saamme myös kokea sen ihmeen, että Pyhä Henki muuttaa meitä Kristuksen kuvan kaltaisuutta kohti.

Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. (2. Kor. 3:18)

Laki kyllä kertoo, millaista Kristusta katselevan uskovan elämän tulisi olla, mutta se ei kykene antamaan minkäänlaista voimaa sen toteuttamiseen. Vain evankeliumi tekee muuttavan työnsä meissä. Siksi suunnataan katse Jeesukseen!

Esimerkki lain ja evankeliumin vaikutuksesta

Erään Nagoyan suurkaupungissa toimivan kirkon pastori Keton rouva oli jo vuosia toiminut vankilatyössä. Hän vieraili useissa vankiloissa ja julisti evankeliumia yhdessä miehensä kanssa. Hänen erityisenä huolen aiheenaan olivat kuolemaan tuomitut vangit, sillä Japanissa kuolemantuomio on edelleen käytössä. Normaalisti vangit joutuvat odottamaan tuomionsa toimeenpanoa keskimäärin kolme - neljä vuotta. Näitä vankeja ei lähiomaisten lisäksi kuukaan ulkopuolinen saa tavata, eivät myöskään vankilalähetit. Oikeudenkäynnit ovat kyllä julkisia.

Siksi kun rouva Keto sai tietää erään 24 -vuotiaan miehen kuolemantuomiosta, hän alkoi rukouksilla ja kysellä, miten evankeliumi Jeesuksesta voitaisiin hänelle viestittää. Rakkaus keksii keinon. Näille vangeille on mahdollista lähettää kirjeitä, jotka sensuroituina toimitetaan perille. Rouva Keto lähetti tälle kahden ihmisen murhasta tuomitulle miehelle kirjeen ja kertoi siinä, miten Jeesus oli Golgatan ristillä kantanut hänenkin murhiensa iankaikkisen rangaistuksen. Pyytämällä armoa Jeesus antaisi sen hänelle eikä hän joutuisi kadotukseen.

Pian tuli vastaus, jossa vanki kiitti kirjeestä, mutta jatkoi: "Teidän on turha minulle kirjoitella. Olen toivoton tapaus. En odota mitään muuta niin hartaasti kuin sitä, että minun kuolemantuomioni pantaisiin toimeen, sillä se on minulle oikein. Olen tehnyt niin suunnattoman väärin, kun murhasin tyttöystäväni ja hänen kanssaan minut eräässä hotellissa pettäneen miehen. Joka yö herään siihen kauheaan painajaiseen, jossa käyn tuon hirveän illan tapahtumia läpi uudestaan ja uudestaan."

Rouva Keto tiesi paremmin. Siksi hän ei lakannut kirjoittamasta. Hän lähetti miehelle Uuden testamentin ja kehotti häntä lukemaan siitä, miten Jeesus ristiinnaulittiin ja miten hänen vierellään riippui kaksi muutakin. Jeesus antoi toiselle katuvalle rikolliselle synnit anteeksi ja pääsyn taivaalliseen valtakuntaansa. Jeesus teki niin, koska hän kantoi Jumalan totuuden ja oikeudenmukaisuuden vaatiman kadotustuomion hänen sijastaan Golgatan tuskissa Isän hylkäämänä.

Mies alkoi lueskella Uutta testamenttia. Eräänä päivänä hän polvistui vuoteensa viereen avoimen Raamatun eteen ja pyysi armoa. Silloin tapahtui ihme. Jumalan Pyhä Henki laskeutui hänen sydämeensä. Hän tajusi, että Jeesuksen uhri riittää hänenkin syntiensä sovitukseksi. Hän tajusi, että ylösnoussut Jeesus tulisi herättämään hänen murhaamansakin viimeisenä päivänä. Hän tajusi, että Sielunvihollinen oli pitänyt häntä synnin ja epätoivon kahleissa, mutta nyt Jeesuksen armo ja totuus tekivät hänet vapaaksi. Sanoin kuvaamaton Jumalan rauha laskeutui hänen sydämeensä. Hän hypähti pystyyn ja huusi: "Olen saanut anteeksi!" Hän olisi halunnut lähteä juoksemaan ja kertomaan siitä kaikille, mutta sellin ovi pysyi kiinni. Pian hänkin keksi keinon. Hänkin voisi kirjoittaa kirjeitä. Niin hän alkoi kirjoitella muille kuolemaan tuomituille vangeille. Ennen kuin hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen, kaksitoista muutakin oli saanut kohdata Vapahtajan ja pelastua synnin syyllisyydestä ja vallasta.

Tuli sitten päivä, jona hänen kuolemantuomionsa pantiin toimeen. Kuolemaantuomittu saa tietää teloituspäivänsä vasta samana aamuna siitä, että hänelle tuodaan poikkeuksellisen hyvä aamiainen. Kello 10 tuomio pannaan toimeen. Mies nautti hyvällä ruokahalulla aterian. Kun kello läheni kymmentä ja hänet vietiin sellistä, hän esitti viimeiset pyyntönsä: "Sallikaa minun avoimin silmin siirtyä katselemaan ihanaa Vapahtajaani. Kertokaa sitten myös rouva Ketolle, miten täältä nukuin pois Herran luo." Sitten hän polvistui ja rukoi: "Kiitos Vapahtaja, että armahdit minut murhamiehen. Kiitos, että saan tänään tulla sinun luoksesi taivaalliseen kirkkauteen. Kiitos, kun panit rouva Keton kertomaan sinun armostasi minulle suurelle syntiselle. Kiitos Jeesus armosi suuruudesta. Aamen." Sitten hän alkoi laulaa ylistysvirttä Herralle ja sen aikana hänen maallinen matkansa päättyi Sapporon keskusvankilassa. (1976)

Entä sinä?

Onko Jumalan lain vaatimus saanut jo murskata sinun omat mahdollisuutesi selvitä elämässä ja kuolemassa omillasi? Jos on, niin evankeliumin sana Jeesuksen täydellisestä pelastustyöstä koskee juuri sinua. Käänny Hänen puoleensa ja huuda: "Armahda minua syntistä ihmistä! Ota minut omaksesi, kun kerran kannoit kaikki taakkani jo Golgatan ristille. Tule minun elämäni Herraksi!"

Jos olet jo saanut maistaa evankeliumin ihanaa lupautusta ja tulla Herran luokse, palaa tänäänkin alkupisteeseen. Katso evankeliumin Jeesukseen ja niin saat uuden voiman vaeltaa Hänen tietään ja jakaa Hänen evankeliumiaan myös muille.